De Geschillenkamer

Samenvatting
Oordeel 2025-32 van 19/12/2025
Zaak 2025-0006

De VDAB discrimineert door een tegemoetkoming voor woon-werkverplaatsingen te weigeren

Situatie

De indiener van de klacht vroeg als persoon met een visuele handicap een tegemoetkoming voor woon-werkverplaatsingen aan de VDAB. Hij heeft kokerzicht. Zijn zichtveld is beperkt tot een klein kokertje, waardoor hij minder dan 10% kan zien van wat andere personen kunnen zien. Hij heeft ook nachtblindheid, waardoor zijn zicht nog beperkter is als er geen daglicht is. Hij werkt in een supermarkt, maar kan door zijn handicap niet zelfstandig naar het werk gaan. Het openbaar vervoer op de plaats waar hij woont is onvoldoende aangepast aan zijn werkuren. Hij kan en mag niet met de auto rijden en fietsen is te gevaarlijk. Vroeger werd hij door zijn vriendin met de auto naar het werk vervoerd, maar dit is voor haar niet altijd meer mogelijk.

Om te kunnen blijven werken heeft hij de VDAB bijzondere tewerkstellingsondersteunende maatregelen gevraagd, bestaande in een tegemoetkoming voor woon-werkverplaatsingen. De regelgeving die de VDAB moet toepassen bij het toekennen van zulke maatregelen vereist onder meer een attest van een arts-specialist dat verklaart dat de aanvrager geen 300 meter te voet kan gaan als gevolg van een locomotorische of cardiorespiratoire aandoening. De indiener diende zo'n attest in. De VDAB heeft de aanvraag geweigerd omdat de diagnose in het attest van de arts volgens haar niet is gekoppeld aan een dergelijke locomotorische of cardiorespiratoire aandoening. De VDAB toont begrip voor de situatie van de indiener van de klacht, maar geeft aan dat zij niet meer kan toestaan dan wat wettelijk is voorzien.

Beoordeling door de Geschillenkamer

Ontvankelijkheid

De Geschillenkamer moet eerst beoordelen of zij zich kan uitspreken over de weigering van de VDAB om een tegemoetkoming te verlenen voor woon-werkverplaatsingen.

De Geschillenkamer is bevoegd om te beoordelen of er sprake is van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet. Artikel 21 van het Gelijkekansendecreet bepaalt dat een minder gunstige behandeling niet kan leiden tot de vaststelling van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet, als die situatie "wordt voorzien door of krachtens een decreet,

of voortvloeit uit de toepassing ervan". De VDAB geeft aan dat zij in haar beslissing gebonden is door de voorwaarden die zijn opgenomen in het Ministerieel besluit van 29 april 2021, dat op zijn beurt een uitvoering vormt van een Besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2008 en het Decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van de VDAB. De Geschillenkamer stelt echter vast dat de weigering niet rechtstreeks voortvloeit uit deze regelgeving. De VDAB beslist dat, ondanks de aanwezigheid van het benodigde attest, de diagnose niet gekoppeld is aan een cardiorespiratoire of locomotorische aandoening. De Geschillenkamer is dus wel bevoegd om de weigeringsbeslissing te toetsen aan het Gelijkekansendecreet.

Weigering van redelijke aanpassingen

De Geschillenkamer moet vervolgens oordelen of de weigering van de VDAB om een tegemoetkoming te voorzien in het woon-werkverkeer van de indiener, een weigering tot redelijke aanpassingen vormt zoals bedoeld in het Gelijkekansendecreet. De Geschillenkamer stelt vast dat de visuele beperking van de indiener van de klacht hem verhindert om zelfstandig naar het werk te gaan en deel te nemen aan de arbeidsmarkt. De tegemoetkoming kan er in dit geval voor zorgen dat de indiener van de klacht gelijkwaardig kan deelnemen in de samenleving door zelfstandig naar het werk te gaan. Er is ook geen voor de hand liggende of wettelijke verplichting die de VDAB zou moeten doen besluiten tot de weigering van de tegemoetkoming. De VDAB voert geen andere elementen aan waaruit een onevenredige belasting zou kunnen blijken. Daarom oordeelt de Geschillenkamer dat de VDAB de gevraagde redelijke aanpassing niet had mogen weigeren.

Oordeel

De Geschillenkamer oordeelt dat het feit dat de VDAB weigert om de gevraagde tegemoetkoming voor verplaatsing met een persoonlijk gemotoriseerd vervoermiddel toe te kennen aan de indiener van de klacht, een weigering is van redelijke aanpassingen voor personen met een handicap overeenkomstig het Gelijkekansendecreet.

Aanbevelingen

Om de vastgestelde discriminatie te beëindigen, beveelt de Geschillenkamer de VDAB aan:

- als individuele maatregel, om aan de indiener van de klacht de gevraagde tegemoetkoming voor verplaatsingen met een persoonlijk gemotoriseerd vervoermiddel toe te kennen;

- als structurele maatregel, om bij de beoordeling van aanvragen tot tegemoetkoming, waarbij als voorwaarde een schriftelijke verklaring van een arts-specialist wordt gevraagd dat de persoon met een arbeidshandicap voldoet aan bepaalde voorwaarden, een dergelijke schriftelijke verklaring niet naast zich neer te leggen op grond van de eigen vaststelling dat de indiener niet zou voldoen aan deze voorwaarden.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Stijn Smet 0485 82 32 95 | Dorien Geeroms 02 553 29 35
E-mail: geschillenkamer@vmri.be